

Duo-tocht light 2018

Schipper; Roelfina van de Weg

Maat; Onno van de Weg

Hoe het zo kwam;

Mijn 'kleine' broertje Onno kwam met het voorstel...

Zelf heeft hij deze tocht al drie keer eerder gevaren, een maat, en twee keer solo, dus ook de light versie.

één keer met

Ikzelf heb sinds nog geen twee jaar mijn eigen kleine zeilbootje. Gekocht in een moment van: "er is zoveel leuks in het leven, dit wil ik ook nog, dus dan maar nu"

Ze is een Kolibri 560; Sol y sombra, oftewel; Solletje. Niet zo groot, want dit kan ik behappen. En van hout, want dan kan ikzelf ook wat klussen (en dat ken ik, van pa). En ze zeilt prachtig. Grootzeil van 7 m², fok van 7 m², werkfok van 5m² en stormfok van 3 m². De overige deelnemers aan deze tocht, zijn zonder uitzondering een stuk groter, en in ieder geval ook minstens een knoop of meer sneller. Later horen we dat Sol het kleinste bootje ooit is, dat in de duo-toch mee vaart.

We zijn opgegroeid, meevarend op de 9 meter zeilboot (ook een kolibri) van Pa, alle zomervakanties een paar weken op het Veerse Meer, bij een eilandje prutsen in een optimistje; fantastisch. Mijn beide broers bleven zeilen en werden ook fervent surfers. Ik ging een andere kant op, wel het buitenleven, maar dan met beestjes.

Maar goed, het voorstel, ergens in de winter ervoor; Zullen we op jouw boot samen de duo-tocht doen? En ik dacht; O ja, samen met Onno, dat vind ik wel leuk. Hij is gezellig en ik kan vast heel veel van hem leren mbt zeilen trimmen etc. Dènkende; Dat is nog zo ver weg, tegen die tijd kan ik vast zelf al aanmeren enzo (Want dat is het nadeel van meezeilen, je hoeft het niet zelf te kunnen)

Maar ja; de zomer van 2018 vloog voorbij. Bootje lag pas eind juli in het water, want ik was veel te druk in mijn hoofd vanwege veel te druk op mijn werk, en het klussen; dat schoot maar niet op... Dus zomer 2018 was ik nog niet verder dan een op het Veerse Meer mooiweezeriler...

Vorbereiding;

Tja, hoe bereid je een bootje voor? Hèèl veel denk-dingen. Wat anderen misschien in een paar jaar opbouwen, nu binnen een paar maanden. Ik kan best zeilen, maar alles er omheen? Wèl heel veel bijgeleerd. Soort spoedcursus, waarbij je zelf de onderwerpen uitkiest.

Marifoon: Gelukkig het certificaat vorig jaar al gehaald; voor het geval dat. Nu dus de bijbehorende marifoon ook echt nodig. Piekerpieker; handheld of vast? Op internet kwam ik er niet uit, iets met bomen en bos. Dan maar naar Jos Boone, de regionale scheepsbevoorraden. Bleek dat ik eerst nog een pasje moest aanvragen. Gaf weer twee weken extra om er nog eens over na te denken. Uiteindelijk een handheld Cobra HH 500; Die kan drijven en er zit een knopje op voor herhalen van het bericht; leek me wel handig met mijn zeef-hoofd. Ook kan de accu opgeladen of met penlights.

Zelfstuur: Op advies van Onno, want dat is handig. Hij had nog een Autohelm 2000 liggen; Met zo'n uitschuifbaar stangetje tussen de boot en de helmstok en een kastje met intern kompas, zoiets. Dusss; Hoe installeer ik dat, zonder gaten in mijn scheepje te hoeven boren? Ik heb een houten blok gemaakt, dat klem zit aan de zijkant van mijn boot. Uiteraard paste dat eerst niet (dankzij mijn houtjetouwtjemeetkunst) dus nog een blok gemaakt. Hierin paste het stangetje. Het kastje kon op een plekje waarvan het niet zo heel erg was, dat er een paar extra gaten kwamen. Stroomdraad liep er al, gelukkig.

Bleek het kastje niet te werken. Draadbreek opgespoord en hersteld. Nog niet. Waarschijnlijk iets aan de printplaat, zover rijkt onze kennis niet. Gelukkig had Onno nog iets vergelijkbaars liggen.

Uiteindelijk wel even uitgeprobeerd, tijdens de tocht zelf, maar verder de hele tocht toch zelf gestuurd. Zo'n zelfstuur is waarschijnlijk wel handig als je iets minder wind hebt en ook op groter water zit dan het Veerse Meer. Overigens zit er op zo'n kleine kolibri ook een 'kammetje', waardoor je de helmstok makkelijk kan vastzetten. Als je dan geen windvlagen hebt, en je loopt niet heen en weer, blijf je ook op koers.

Zeilen: Nog zo'n proces. Met max 14m² zeiloppervlakte mag er wel iets bij, zeker als je zo weinig wind krijgt als de afgelopen twee versies.

Een spinnaker dus. Maar hoe groot dan eigenlijk? Op de site van de kolibri staat 18m². Maar hoe groot is dan het zijlijk en het onderlijk? Nergens terug te vinden en ook geen formule voor te vinden. Eentje gekocht via marktplaats, van een 470. Niet zo groot dus, maar ik hoef de grenzen niet op te zoeken, sterker nog; die vermijd ik liever. Ook nog een spinnaker van een vriend gekregen.

Op 1 augustus gaan Onno en ik een rondje proefvaren om de spinnakers te testen. Wat hebben we gelachen! Zo klein allebei! Wat ik nu wel heb is de maat. Ik duik weer marktplaats op, op zoek naar iets groters. De derde spinnaker heeft een groter onder en zijlijk, maar blijkt erg smal gesneden; dat stond er dan weer niet bij in de advertentie. "Is het een reacher?", vraagt Onno. Nou, als jij dat zegt, dan zal het wel zo zijn.

Ook de spinnakerboom bleek wel een erg lichte uitvoering, maar een iets grotere uitvoering, zonder gelijk veel duurder uit te zijn bleek ook niet zo eenvoudig. De fijne vriend bracht weer een oplossing; We mochten zijn fokkeboom ombouwen. Blij mee.

Uiteindelijk hebben we de spinnaker helemaal niet gebruikt. Een optie was zaterdag op zondag nacht op het Veerse Meer. Maar als je dik in de kleren zit, en wat stram en vermoeid raakt, dan lokt dat extra werk niet zo. Bovendien hadden we op dat moment de verplichte opdrachten al binnen.

Overigens heb ik de spinnaker later eens ingezet als gennaker. Ging prima en wel zo makkelijk. Op zoek naar nummer vier heeft niet zo'n haast.

Koken; Tja. Je moet toch in ieder geval wel water kunnen koken tijdens het zeilen. Tot nu toe gebruik ik een los gasstelletje dat op een anti-slipmatje, bij voorkeur buiten staat. Bij het veel heen en weer lopen van pubers, liefst nog op de steiger ook. Ik heb een prachtig inklapbaar plankje met steuntjes gemaakt, om op de zware uitschuifbare voorraadkist zeevast te kunnen zetten. Aluminium profieltjes er op om ook het keteltje zeevast neer te kunnen zetten, prachtig. Het werkt ook prima. Maar niet als de hele boot vol ligt met extra spullen en vermoeide mensen. IK heb één keer een stoofpot opgewarmd en één keer een flinke partij water gekookt, voor in de adventurefoodzakken en thermoskan. Allebei terwijl we stil lagen. De plaats van het zeevast koken; daar moet ik ook nog eens verder over nadenken.

Slapen; In het vorige vaarseizoen heb ik gemerkt dat de matrasjes wel erg dun zijn en dat je er ook niet beter van gaat slapen als je heup of schouder steeds wegzakt in kieren tussen de kussen. Dus; topper gekocht, hoes er af en alle naden losgetornd. Matras op maat geknipt, hoes op maat gemaakt en idd heerlijk in de voorpiek kunnen slapen.

Onno bleek gewoon in de eerste hondenkooi die hij zag te gaan liggen. Daar lagen gelukkig voor hem nog tuinstoelkussens onder de bootkussens. De rest van zijn 'comfort' haalde hij uit de grote hoeveelheid spullen die onder bereik lagen, zoals tassen en zeilzakken. Achteraf vond hij overigens dat hij wel opgepropt lag, temeer hondenkooi moest delen met de pikhaak, peddels, en fokkeboom.

Anker; Ja, een 'groot' schip heeft een schip ligt dat anker ergens in een bakskist tegen stoten. Ja, het anker moet wèl mee, noodstop moet maken, of op stromend water gunstiger tij.... Ja, er moet echt minder boot.

Handig dat partner een zeilmakerij heeft èn handig ben; Prachtige ankertas gemaakt van binnenkant bekleedt met yogamatje. De tas past precies, dus zeevast, in de voorpiek onder de planken. Niet gebruikt overigens.

Veiligheid; Daar viel nog veel te doen. Zeker op de Westerschelde is een radarreflector wel een dingetje. Hanemijer was zo vriendelijk om die, vanuit het bakje, in de achterstag vast te maken. Volgens mij vinden ze het wel stoer of waanzin of iets daar tussen in, dat zo'n klein bootje mee doet met zo'n potentieel zware tocht. O ja, gelijk ook maar een vlaggenlijntje met een sluitinkje aan de zaling. O ja, gelijk maar een led-toplichtje om de accu te sparen. Bedankt Hanemijer.

De reddingsvesten kwamen van prikbord. Onno gaf een spoedcursus; Hoe check je of je reddingsvest nog ok is? = Vulling open draaien, patroon wegen, zouttablet visueel inspecteren. Het zag er nog goed uit. Makkelijk dat er ook een ring aan zit, waar een lifeline aan bevestigd kan worden. En hoewel ze al 11 jaar geleden officieel gekeurd waren, bleek op een later tijdstip dat ze het nog prima deden.

omdat hij de spinnakerboom, ankerbak. Bij een klein beetje ingestopt stel dat je een wil wachten op gewicht achterin de

ikzelf een beetje zwaar doek, aan de

Lifeline; Belangrijk, zeker als je in het donker op stromend water wellicht alleen buiten bent. Partner keek me wat meewarig aan, maar Onno had die van hem ook mee genomen. Gelukkig had ik nog wat stevig touw, een paar mooie sluitingen en ondertussen leren splitsen. Uiteindelijk 'snachts niet gebruikt; Beide nachten zaten we hoofdzakelijk op het Veerse meer. Wèl overdag, toen we stroom tegen wind hadden op de Oosterschelde en we heel hard èn heel hard heenenweerenopenneer gingen en ik ook nog naar het voordek moest omdat het reefstelsel niet goed werkte.

Reddingsvlot. Want ja; Wat als je midden op de Westerschelde snachts een boei raakt en de boot zinkt? Ik geneer mezelf wel eens, dat ik mogelijk te grote beren op mijn pad zie... maar gelukkig denkt Onno daar, vanuit rationeel oogpunt, hetzelfde over. Gelukkig ook heeft hij zoveel materieel dat hij ook de oplossing biedt; óf een reddingsvlot van 30 kg (!) óf een reddingsplateau van 20 kg. Waar lãt je het op zo'n klein bootje...? Ook in de voorpiek dan maar, onder grijpbereik. We gaan er maar vanuit dat in september het water nog niet zo koud is.

O ja, "Ik wil eigenlijk ook zo'n reddingsboei met een lichtje". Heeft Onno ook nog liggen, scheelt alweer.

Nou, dan ook nõg maar een keer naar het Kruitvat voor een iets echtere verbanddoos; alleen een doosje buurman en buurman pleisters van de kinderpostzegels is iets te karig.

Ook nog;

Tijdens de laatste na-zomeravond wedstrijd bleek ineens de accu leeg. hm, geen idee hoe lang die al in de boot zit. Partner wist ergens een andere accu vandaag te halen. Opladen gaat niet tijdens het varen, dus een goede accu is wel verstandig.

Een keur aan reserve-onderdelen voor de boot, want stel je voor... boutjes, sluitinkjes, katrolletjes, lijntjes, lijnen... Ook nog gereedschap in een schattig bijna waterdicht gereedschapstasje. Alles is zo klein dat dat niet veel extra ruimte inneemt.

Dan nog de verlichting, want met mooiweezeilen heb je dat eigenlijk niet nodig. hm. Toplicht was al vervangen door een zuiniger versie. Dan hoofdlampjes; erg handig om tijdens het zeilen in het donker beide handen vrij te hebben. Die ik had, kun je switchen tussen een rood lichtje, een zwak of een iets feller wit lichtje; erg handig, zeker dat rode licht. Je verblind elkaar niet. Onno (alweer) had nog een zeer ver schijnende zaklamp. superhandig om boeien zonder reflectie te kunnen vinden. Als laatste ook maar binnenverlichting op batterijen aangeschaft... om toch de accu te sparen.

Route; Dan nog de te varen route, met vijf verplichte opdrachten en nog tien mogelijkheden om punten te verzamelen. (Bij de normale/lange versie van de tocht, zijn dit er uiteraard meer.) Al vanaf het begin is ons duidelijk dat òns doel de tocht uitvaren is. Mochten we dan nog punten kunnen verzamelen, is dat mooi mee genomen. Zeker gezien de barre windvoorspellingen is het nog maar de vraag of het gaat lukken; Hoe dichter de start nadert, hoe onzekerder de vooruitzichten, per uur verschillend. Maar dat er storm bij komt is duidelijk; Eerst wordt storm afgegeven voor Zondag; Plan is om zaterdag/zondagnacht weer terug te zijn op het Veerse Meer. Het front dat op vrijdag langs zal komen, blijkt in kracht toe te nemen, en die op zondag af te zwakken, maar of dat zo blijft? En dat met zo'n prachtige nazomer...

Jan-Willem, die op de Bikolo mee vaart, zie ik een week van tevoren tijdens een feestje; Hij laat een paar prachtige apps zien, met stroomsnelheid per uur enzo. Ik word er zenuwachtig van. Ook Onno is al weken van tevoren druk aan het puzzelen; "als we hier dit, dan kunnen we daar dat". Hij blijkt een tablet te hebben met recente zeekaarten en GPS-locatie. Erg handig! (Zeker in het donker als boeien geen reflectie blijken te hebben...) Ikzelf lees een paar verslagen van vorige edities. Ik bedenk dat wij met onze doorvaarhoogte van 7,5 meter daar nog wel eens voordeel van kunnen hebben. En zoek de bruggen op in de route waar wij wel onderdoor zouden kunnen en de rest niet. Er is een versie geweest, waarbij de Zeelandbrug gestremd was.

Zelf blijf ik een beetje hangen in "O jee, ik moet in mijn kleine bootje in het donker voor het eerste de Westerschelde op..." Dat en de slechte weersvoorspellingen maken dat ik de planning maar zoveel mogelijk los laat en daarin volledig op Onno vertrouw. Ik vind het bijna zielig voor hem worden, hij wist vast niet waar hij zich aan waagde; dit project samen met mij. Tenminste... Zijn eigen boot, de Piccolo blijkt ook volledig startklaar... en partner staat bijna te dringen om mijn plek in te nemen. Mocht dat nodig zijn.

Tijdens de briefing op woensdagavond, blijkt dat er dusdanig veel wind wordt afgegeven dat de Noordzee en Westerschelde tot verboden gebied worden verklaard; Veiligheid voor alles. Er valt een last van me af en dit is tevens erkenning dat 'de beren' niet alleen in mijn hoofd zitten. Dit perkt de hoeveelheid aan opdrachten danig in, maar de tocht zit technisch gezien dusdanig in elkaar dat het nog prima te doen is. Ook de verplichting om tot aan de havenlichten te zeilen, wordt versoepeld tot 50 meter voor de havenlichten. Na de briefing slaat Onno weer druk aan het puzzelen en al ben ik daarin geen partij, ik kan wel de logica zien van zijn plannen.

Na de briefing zwaaien we de deelnemers van de volledige versie, die nu allemaal eerst door het kanaal door Walcheren moeten motoren, uit. Daarna zijn ze te volgen via de computer; verslavend leuk!

Onze start: Op vrijdag is er voor de 4 duo-tocht light en de ene solo, nog een korte briefing. En storm. Tip van de organisatie om door het kanaal, met de 'blauwe golf' mee, bij elkaar te blijven. Vraag is of Sol de anderen wel bij kan houden? We hebben op de heenweg de topsnelheid van mijn 4 takt 6 pk getest en kwamen op 5,8 knopen uit; moet lukken dus, dat valt weer mee voor de rest. Op woensdag tijdens de start van de lange versie, is dit bij elkaar blijven blijkbaar niet gebeurt, en hebben een aantal schepen twee uur langer in Middelburg op de brug mogen wachten.

Na de briefing zouden we uitgezwaaid worden door een vrij grote groep supporters. Er barst echter een enorme hoosbui los, tijdens het naar de boot lopen. Ik ren iedereen voorbij en duik mijn bootje is, waar Onno ook al is. Niets kuskus en knuffel en jammer dan voor de fans dat ze tot op hun ondergoed doorweekt raken; Als Onno en ik maar droog blijven! We trekken veel warme zeilkleding aan en gooien los.

Bij het wachten op de eerste (van de vijf) brug, kunnen we eens testen hoe Sol zich eigenlijk houdt bij storm. Het blijkt niet tegen te vallen, als je de wind maar op de kop of kont houdt. Door het lage gewicht van Sol, waait de kop snel om, maar met wat gas bij is ze goed op koers te houden. Ik vind het wèl superspannend, maar ben ook gerustgesteld. Onno trouwens ook. Dan met de hele groep, wind mee het kanaal door. John, van de Bikolo blijkt mijn zoon te kennen. Dit gezellig contact haalt de spanning van de storm er wel wat af.

Na Middelburg, nog steeds op de motor door het kanaal, bekijkt Onno het nieuw aangelegde en nog niet geteste reefstelsel. Hij denkt dat het niet helemaal goed zit, maar het blijkt op te lossen door een klemmetje andersom vast te schroeven op de giek. Het was nog niet getest; stom! Nooit gedacht om met zoveel wind te moeten gaan zeilen. Ook de stormfok wordt voor het eerst aangeslagen en ziet er lachwekkend klein uit. Deze had ik thuis al wel visueel geïnspecteerd.

De windverwachting is Zuid met een dikke 7 en gemene vlagen van 9. Maar in mijn beleving waait het zèker 9. Als het goed is zwakt het na middernacht af.

Eerste nacht: Ons plan is om na sluis Veere eerst relatief beschut te blijven varen, ook om te kijken hoe Sol zich houdt. Vanaf de dijk willen we 'vaarwater Kamperland' zeilen en daarna rondje Zandkreekplaat. Als de wind dan afzwakt kunnen we de Oosterschelde op.

Met dubbel gereefd grootzeil en stormfok zeilen we in het donker Veere uit, richting dam. Zodra we uit de luwte van Veere komen, gaat er nog een schepje bovenop. Sol reageert erg 'zenuwachtig' op de zeer heftige vlagen. Hoe is het mogelijk dat je met 6m² aan zeil, water over het gangboord krijgt op binnenwater? Ik voel me totaal overdonderd en overgeleverd en ervaar alleen nog maar chaos. Dit wil ik niet; grens bereikt.

Onno blijkt het fantastisch te vinden, maar respecteert gelukkig mijn grens. We draaien om en leggen aan in de luwte, aan de buitensteiger van Veere, om af te wachten tot de wind af zal nemen. Over de app komt de vraag of we nu al stoppen? maar daar heb ik nog geen moment over gedacht, alleen ff time-out. We warmen vegetarische stoofschotel op en pakken een paar uur slaap.

Een paar uur later is de wind inderdaad afgezwakt en iets gedraaid. Omdat we toch wakker blijven van het geklots gaan we op pad. Vaarwater Kamperland laten we even voor wat het is, het is een keuze opdracht, die komt later misschien nog wel, eerst maar de verplichte opdrachten doen. We varen het rondje Zandkreekplaat en de BastiaandeLange plaat er maar bij. Er is nog genoeg wind over. Om **02.30 uur** hebben we de eerste opdracht binnen! Het zeilt prachtig! We hebben ook veel licht van de maan, dat helpt. Halverwege het rondje breekt ineens de verbinding tussen de giek en de grootschoot af. Als Onno nog verbouwereerd kijkt, heb ik al een reservetouwje vastgeknoopt en gezekerd met een dynema loop. De popnagels hadden last van corrosie en zijn afgebroken. Ik doe een bedankje naar boven, dat dit nu gebeurt en niet een paar uur eerder.

Door naar de Zandkreeksluizen. Mijn marifoon wordt voor het eerst gebruikt door Onno. Dit gaat veel informeler dan dat ik vorig jaar op de cursus geleerd had, maar de sluis gaat voor ons open; Weer wat erbij geleerd.

Het plan van Onno was om met opkomend tij richting de Pietermanskreek te zeilen, Maar ja, we zitten nu met afgaand tij. Nieuw plan; Burghsluis. Goed ingepakt racen we onder de Zeelandbrug door en zien we tussen de wolken door de zon opkomen. **08.25 uur** zijn we in Burghsluis; opdracht 2 is binnen! We moeten hier verplicht 10 minuten afgemeerd blijven en lopen een rondje om van de stijfheid af te komen en vragen of er al koffie te krijgen is in het havencafé. Dat is er niet, pffft! Dan maar een snelle oploskoffie met net niet meer heet water uit de termoskan.

Zaterdag: Ondertussen is het tij gekeerd en denkt Onno na om via de Dortsman richting Tholen? Maar die eerste blijkt niet goed te bezeilen met deze wind. Maar ach, omdat we er toch in de buurt zijn èn het genoeg waait om ook een stuk met stroom tegen te doen; We gaan voor het rondje Vuilbaard. We zeilen met de werkfok en 1 rif en het gaat hard en fantastisch! **12.50 uur**, derde opdracht ! Alleen het stuk water naast de Zeelandbrug is erg 'hobbelig'. Ik vind het toch weer wat spannend, vooral omdat ik het voordek op moet omdat het reefsysteem niet samenwerkt met de leuvers in de mast... De lifeline heb ik in ieder geval niet voor niets mee genomen. Onno vraagt in de groepsapp hoe het rondje precies gevaren moet worden. Het blijkt dat een andere deelnemer het rondje iets anders heeft gevaren en wij zitten ons te verkneukelen. Later blijkt dat dit voor hen het verschil maakte tussen de eerste en tweede plaats...

Het waait soms een kleine soms een dikke 5. We zien prachtige vergezichten met enorme buien die langs waaien, maar wij houden het droog.

Tijdens het rondje Vuilbaard, uit de richting van Neeltje Jans naar Zeelandbrug hebben we wind en tij mee. Onno gaat een half uurtje slapen. Al gaandeweg komt er iets meer wind en worden de golven weer hoger. Ik vind het lastig sturen en als ik zenuwen begin te voelen, vraag ik tòch maar of hij weer naar buiten komt. Later kunnen we terugzien dat we tot 14 km/h hebben gevaren, en de andere kant op tot 9 km/h. Ik vind het een indrukwekkend gemiddelde!

We komen voor de tweede keer langs het hobbelige stuk water naast de Zeelandbrug en ik besluit maar een poosje binnen te gaan staan, met mijn hoofd door het schuifluik en maak mezelf wijs dat Sol dan iets stabiel is. Wat ongetwijfeld ook wel een beetje zo is. Onno geniet.

We blijven op Oosterschelde oost en besluiten de opdracht Colijnsplaat-Kats-GoeseSas te doen, met zoveel wind moeten we dat nog wel redden tijdens dit opkomende tij. De wind zwakt af tot 3 á 4 en begint het dan toch te regenen. Voor ons eergevoel zeilen we nu wel tot aan de havenlichten. In de havens, tijdens de 10 minuten verplichte rust, lopen we elke keer een rondje, maar zien we helemaal niemand. Het wordt een beetje troosteloze bedoeling.

Als we bij Goese Sas (**15.40 uur** vierde opdracht !) liggen, belt pa; veruit onze grootste fan. "Zullen we langskomen?" We hebben nu 4 verplichte opdrachten en als 5e kunnen we Oranjeplaat makkelijk halen. Het oorspronkelijke plan was om uiterlijk zaterdag op zondagnacht weer op het Veerse Meer terug te zijn, gezien de windverwachting op zondag (die overigens al wèèr afgezwakt is) . We kunnen tijdens kentering tij de Zankreekgeul in zeilen? Omdat ons doel; uitzeilen, nu zeker gaat lukken, en omdat het regent, en omdat we nu al een hele tijd zeilen, besluiten we om nu alvast maar weer richting Veerse meer te gaan. We staan zelf ook maar een beetje suf op de dijk, 10 minuten vol te maken, in onze natte zeilkleding in de regen; geen idee hoe je dan nog een beetje gezellig bezoek kunt ontvangen. Nee, pa hoeft nu niet langs te komen.

In de Zandkreekgeul moeten we opkruisen, gelukkig staat er nog geen stroom. Onno durft niet teveel risico te nemen en we houden de dieptemeter in de gaten. Als we na flink hard werken bij de sluisen aankomen, komt daar een andere duo-tochter aan gedenderd. Ze maken veel ruimere slagen dan wij en kunnen met dezelfde schutting mee. Nou ja, fijn voor hen.

Op de kant zien we toch nog pa met vriendin en honden door de regen wandelen, uitgebreid zwaaiend! supertof. Later hoorden we dat hij zelfs snachts achter de computer heeft gezeten, daar wordt ik wel warm van.

Tweede nacht; We willen door naar Oranjeplaat, maar moeten het hele stuk Veerse Meer opkruisen. Het blijft regenen en op een gegeven moment valt de wind helemaal weg. We hebben nog een hoop lol gehad, naast Wolphaarsdijk, waar we pa alweer zagen wandelen! Hoe trots kan je zijn, geweldig.

Tegen een uur of 8 savonds hebben we het wel gehad. We zijn koud en moe en buiten is alles nat. Ik peddel nog een heel stuk in een poging het weer warm te krijgen. We laten het plan alweer varen en leggen aan in Geersdijk. De enige luxe daar, naast het een stuk kunnen lopen, is de plaatselijke Dixie. We blijken allebei matig gedronken te hebben, om de mogelijkheid tot gebruik maken van mijn eco/natuurtoilet (puts), uit te stellen. We maken er dankbaar gebruik van.

De natte zeilkleren bergen we weg in één van de bakskisten, die functie had ik nog niet bedacht, maar is erg handig. We hebben allebei een extra set zeilkleding bij; Onno, omdat hij zoveel heeft, en ik de set van partner. Het is gelukt om binnen de boel droog te houden, wat heel fijn is. Geluk kan in kleine dingen zitten.

Onno heeft als maaltijd een aantal adventure-food zakken. Warm, makkelijk klaar te maken en eigenlijk wel lekker (kokend water en een sta-zak en een paar minuten wachten. We hebben niet echt honger, dankzij de enorme hoeveelheid krentenbollen, maar de warmte doet ons goed.

Na hooguit drie uur slaap worden we als herboren wakker, echt waar, ongelooflijk. Vast iets te maken met adrenaline ofzo. Het helpt ook dat het buiten weer droog is, het is heerlijk weer, helaas nog geen windkracht 1.

Vanuit Geersdijk is het ruim een uur varen naar Oranjeplaat. Nu hebben we eindelijk voordeel van mijn kleine bootje. Het geultje tussen de bomen door is eigenlijk te smal om op te kunnen kruisen, maar dat moet wel, gezien de windrichting en de verplichting tot aan de havenlichten geen motor aan te mogen hebben. Wij steken de helft van de geul af, door zelfs nog áchter het bord met 'welkom in Oranjeplaat' (of zoiets) langs te zeilen; We zitten allebei aan de lage kant en gooien daarbij letterlijk ons eigen gewicht in de strijd. Zo schuiven we een heel stuk over de grond, zo rustig dat we net voortgang houden. Echt grappig, zeker omdat ik altijd wat panisch wordt bij het idee om aan de grond te kunnen lopen. Als we laag zitten, zeilt Sol hoger aan de wind, wat nu handig is. Dat èn met wat extra gepeddel, maakt dat we vrij makkelijk Oranjeplaat aanlopen **02.45 uur** ; Alle verplichte opdrachten gehaald! Wat ben ik trots, hier midden in de nacht.

Groot is nog onze bewondering als we halverwege ons binnenzeilen een andere duo-tochter op de spinnaker naar buiten zien zeilen. Ook zitten we stiekem te gniffelen als een derde schip zichzelf met een surfmast naar binnen probeert te bomen, en een vierde schip bij een nabijgelegen eiland op gunstiger wind wacht. Wat is het leuk; Zo midden in de nacht met je bootje ronddobberen en je omringt zien door stipjes op de app.

En dan nu toch nog het Vaarwater langs Kamperland. Er staat nog steeds erg weinig wind en naarmate de nacht vordert, verdwijnt de maan en wordt het iets mistig. Een groot deel van de onverlichte boeien blijkt geen/slechte reflectie te hebben en onze positie op de tablet ook maar tot op de 20 meter nauwkeurig. We moeten alert blijven. Na de Mossel en Schutteplaat raak ik wat vervreemd; Was het water hier altijd al zo weids? Van wat zijn die felle lichten in de verte dan? Het vaarwater duurt erg lang en we raken verkleumd. Om **5.30 uur** zijn we erdoor. Yeah! én uitgevaren, én ook nog punten erbij!

Als we weer richting Veere zeilen, begint het al wat te schemeren. Onno wil richting sluizen, maar ik ben nog niet klaar. We willen de 1 na laatste blauwe golf richting Vlissingen halen, zodat we zéker ruim voor 14.00 uur zullen finishen, geen risico op dit punt. We hebben bedacht om 08.30 door de sluis van Veere te willen. Dan hebben we nu nog twee uur 'over'. Kamperland moet toch te doen zijn? zo zonder wind? Onno twijfelt maar laat zich overhalen. En zo halen we om **6.57 uur** nog twee punten extra. De haven van Kamperland uit gaan we zo snel mogelijk op de motor, om die precies tussen de havenlichten uit te zetten en op te trekken. Helaas valt het uitdrijven wat tegen en dobberen we tergend langzaam richting sluizen Veere.

Vanaf daar is het nog een langs saai stuk weer op de motor. In de regen. We varen gelijk op met nog een aantal andere deelnemers. Als er later een filmpje opduikt als we met z'n allen door een brug varen, moet we er om lachen; Sol is echt wel klein vergeleken bij de anderen.

Finish; De finish is een beetje suf, we zijn ruimt op tijd binnen. De enige die spectaculair eindigt is een schip die helemaal buitenom, over zee, richting Vlissingen gaat. Spannend of die het wel haalt. Eind ochtend komt er toch weer een windwaarschuwing, waardoor dat schip eigenlijk verplicht is om zo snel mogelijk binnenwater op te zoeken. Hun kortste route naar binnenwater zou Neeltje Jans moeten zijn, maar Vlissingen was sneller...

Wij laten Sol voor wat het is en gaan thuis een warme douche halen. Later smiddags is de prijsuitreiking met aansluitend een maaltijd.

Uiteraard zijn wij laatste geworden, maar dat maakt niet uit. (overigens is niet iedereen gefinisht) We hebben de tocht uitgevaren ; Voor mijn gevoel zijn wij de winnaars.

Conclusies: Het is een prachtige tocht, de organisatie weet de opdrachten zo in elkaar te knutselen, dat het voor iedereen goed te doen is. Beetje jammer dat er geen deelnemers waren waar wij tegen konden racen, Sol is echt wat langzamer dan gemiddeld. En waar waren de andere vrouwen? Er deed er maar één mee, en dat was ikzelf...

Het was beter geweest als Sol en ikzelf wat uitgebreider waren getest, de ervaring van Onno maakte dat gelukkig goed. Sol kan meer hebben dan mij, dat is ook duidelijk geworden. Maar dat geeft niet, door het extra vertrouwen dat ik nu in mijn scheepje heb, vaart ze des de fijner. De rest van de voorbereiding was uitgebreid genoeg.

Zo'n klein bootje gaat prima. De omstandigheden waren deze versie echter wel bar. Voor om beurten binnen rusten is het wat beperkt. De vele regen was daar ook debet aan; Je kunt niet even tussendoor naar binnen om op te warmen, dan is gelijk ook je bed nat...

En, volgende keer weer? Wie weet.

